

PRZECYGANIĆ (1) *vb pf*

e oraz a *jasne*.

inf przecyganić. ◇ [*fut 2 sg* przecyganisz.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przemycić swoje poglądy [co]: [Wizákże nic twému vporowi hęretickiému niepomogło/ znowu chcełz íwoie brédnié przecygánić ŁaszczRecepta 62; tego ináčéy nieprzecygániłz/ chocia íe o to bárzo šíerdzíz: iedno że ty niemogąc ináčéy błédów íwoich y kłamítwá Nurkóm záléćić/ mušíłz Piímo S. fałżowác ŁaszczRecepta 63.]

[przecyganić komu: á ták lepíza tobie ládá ízubienicá iáko człówiekowi tákiému otrętwiálégo íumnienia/ który żywé mátáctwá twoim Nurkóm chcełz przecygánić. ŁaszczRecepta 65.]

Szereg: »przedać i przecyganić«: Gdyż y záprzec tego nie mogąc/ mušíal to wyznác/ iż iáko Dzieciokrzczeństwá/ tákże Troyce/ y íftności/ y perfon niemálz w íłowie Bożym: iako íam o tym pííze [...] A gdyż niemálz: czemuż ich przedsię iákoby były dowodzi? czemu íe iákoby w rzeczy być miály przedác y przecygánić chce? CzechEp 234.

Synonim: sprzedać.